

פרשת חיי שרה

ויברך הגמלים מחוץ לעיר אל באר המים לעת ערב לעת צאת השאבת (כד, יא)

אמרו חז"ל (ברכות נד ע"ב): "ארבעה צריכין להודות - יורדי הים, הולכי מדבריות, ומי שהיה חולה ונתרפא, ומי שהיה חבוש בבית האסורים ויצא". והשלחן ערוך (או"ח ריט, א) מוסיף: "וסימנך: 'וכל החיים יודוך סלה' - חולה, יסורים, ים, מדבר".

ושמעתי מידידי הרב משה סרצ'וק בשם חכם יצחק אסא, מחכמי סוריה, שענין זה רמוז במקרא קודש שלפנינו:

"ויברך הגמלים" - ברכת הגומל, מי חייב בה?

"מחוץ לעיר" - הולכי מדבריות.

"אל באר המים" - יורדי הים.

"לעת ערב" - מי שהיה חולה (כמו שאומרים חז"ל 'עד שלא שקעה שמשו').

"לעת צאת" - מי שהיה חבוש בבית האסורים ויצא.

ואימתי מברכים ברכה זו-? "השאבת", ראשי תבות: הברכה שמברכים אחרי ברכת תורה.

מקור: הרב שלמה לוונשטיין שליט"א